

KVĚTEN 2018			
1	út	sv. Josefa, dělníka	
2	st	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	památka
3	čt	sv. apoštolů Filipa a Jakuba	svátek
4	pá	první pátek	
5	so		
6	ne	VI. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
7	po		
8	út	Panny Marie, Prostřednice všech milostí	
9	st		
10	čt	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ	slavnost
11	pá		
12	so	výročí posvěcení svatovítské katedrály	svátek
13	ne	VII. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
14	po	sv. apoštola Matěje	svátek
15	út		
16	st	sv. Jana Nepomuckého, kněze, mučedníka, českého patrona	svátek
17	čt		
18	pá	sv. papeže Jana I.	
19	so		
20	ne	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	slavnost
21	po	Panny Marie, matky církve	památka
22	út	sv. Rity z Cascie	
23	st		
24	čt	Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	svátek
25	pá	sv. Bedy Ctihodného, sv. papeže Řehoře VII., sv. Marie Magdaleny de Pazzi	
26	so	sv. Filipa Neri	památka
27	ne	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	slavnost
28	po		
29	út		
30	st	sv. Zdislavy, české patronky	památka
31	čt	TĚLA A KRVE PÁNĚ	slavnost

májové pobožnosti

každý den po mši sv. během celého
měsíce května

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 3. 5. po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop

úterý 29. 5. v 17.30 v kostele sv. Anny

**autobusová pout' do Českomoravské
Fatimy do Koclířova**

sobota 5. 5. odjezd v 6.20 od kostela sv. Prokopa

síbirka na splátku farního úvěru

neděle 6. 5. (všechny kostely)

pout' za duchovní povolání

sobota 12. 5. Svatá Hora

úklid kostelů

sobota 12. 5. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

koncert k výročí založení Žižkova

úterý 15. 5. ve 20.00 kostel sv. Prokopa

setkání ministrantů

neděle 20. 5. v 17.00, farní centrum

noc kostelů pátek 25. 5.

ve všech kostelích viz. konkrétní program
na web. stránkách farnosti

pěší pout' na Tetín

sobota 26. 5. 2018 podrobnější informace
budou zveřejněny na web. stránkách farnosti
a na plakátu na nástěnce kostela

Milí farníci,

v květnových Prokopských listech bych se rád věnoval prožití Velikonoc v Římě. Zelený čtvrtek jsme slavili mši svatou s obřadem mytí nohou v nepomucenské kapli. Velký Pátek jsme si prožili v bazilice Santa Croce in Gerusalemme – Svatého Kříže. Je to bazilika, ve které jsou uloženy ostatky Svatého kříže, které do Říma přivezla svatá Helena. Kromě jiného to byl také titulární kostel našeho již zemřelého kardinála Miloslava Vlka. Velikonoční vígílii jsme slavili společně s naším papežem Františkem v bazilice sv. Petra. Dostalo se nám velkého daru, protože jsme mohli ministrovat a sloužit během mše svaté. Po pečlivém náviku liturgie jsme se všichni shromáždili kolem Piety, která se nachází hned vpravo od hlavního vchodu do baziliky. Zde byla sakristie, kde jsme v tichosti čekali na příchod Svatého otce. Každý z nás ho mohl osobně pozdravit. Pozdravil jsem ho za všechny, na které jsem myslel, tedy také za vás, kteří jste ve farnosti. Liturgie byla velkým zážitkem. Seděli jsme za oltářem. Svatý otec, během zpěvu exultet – velikonoční chvalozpěv, držel svíci zažatou od paškálu – velikonoční svíce. Když jsem ho viděl, nemohl jsem se zbavit dojmu že vidím novodobého Mojžíše, který kráčí neochvějně vpřed ve světle vzkříšeného Krista a převádí lid jak vnitřními, tak vnějšími temnotami novodobého Rudého moře.

Krátce po Velikonocích jsem vyrazil se dvěma spolubratry na okružní jízdu po Sicílii. Nejvíce mě ze všeho oslovila bazilika v normansko-arabském stylu Monreal u Palerma. Nic podobného jsem ve svém životě neviděl. Nádherné byzantské mozaiky zdobily téměř celou baziliku. V přední apsidě se nachází velká mozaika Krista-Pantokratora. Měli jsme možnost tam být co nejdéle. Myslel jsem na vás v modlitbě a prosil o požehnání pro naši farnost, pro naše kněze, pro naše rodiny. Na Sicílii se nám dostalo velkého přijetí. První dvě noci, abychom ušetřili, jsme spali ve farnosti Augusta. Lidé nás přijali s otevřenou náručí a ohromnou srdečností. Když jsem slyšel jednoho farníka, že toto je normální chování zdejších lidí, byl jsem zaskočen a upřímně dojat. Kolikrát se mi nechce udělat něco pro druhé a uzavírám se. Tak i toto byla možnost se nad sebou zamyslet.

Po návratu nás čekal přímý vstup do studia. Tento letní semestr mám jeden velice zajímavý seminář – Technologie a lidský život. Zde se rozebírají různá rizika a ohrožení lidského života novodobými technologiemi. Koncem března jsme měli větší brigádu v nepomucenské zahradě. Kácení suché palmy. Všichni jsme si mákli, ale palma byla dole. Milí farníci, přeji vám ještě požehnané velikonoční období. Vzpomínám na vás v modlitbě a upřímně za vše děkuji.

S pozdravem

Flust miloslaw

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z encykliky papeže Lva XIII.

RERUM NOVARUM

o sociálních věcech

1891

Rerum novarum (O nových věcech) je encyklika papeže Lva XIII. vydaná dne 15. května 1891. V dlouho očekávané encyklice zaujala církev oficiální stanovisko k sociálním věcem. Podporuje práva pracujících vytvářet odborové svazy, odmítá komunismus a neomezený kapitalismus a zároveň potvrzuje právo na soukromé vlastnictví. Bez náboženství a církve není řešení možné.

S důvěrou a s plnou oprávněností přistupujeme k projednávání tohoto předmětu, neboť běží o otázku, jejíž řešení se pravděpodobně nenajde bez pomoci náboženství a církve. Protože však jsme strážci náboženství a byla nám svěřena správa duchovních statků, které jsou v moci církve, pak kdybychom mlčeli, nutně by to vyvolávalo dojem, že jsme zanedbali svou povinnost.

Tato nesmírně důležitá otázka vyžaduje také práci a úsilí i jiných činitelů: máme na mysli vlády států, zaměstnavatele a lidi bohaté, ale i proletáře, o jejichž zájmy se jedná. Přece však se vším důrazem tvrdíme, že všechno lidské snažení bude marné, bude-li při tom odmítnuta církev.

Na prvním místě je třeba prohlásit, že se musíme smířit s postavením člověka tak, jak je. To znamená, že v občanské společnosti není naprostá rovnost možná. Socialisté to sice zkoušejí, ale je to všechno marný zápas proti přirozenosti. Neboť už od přirozenosti jsou mezi lidmi veliké a četné rozdíly; nemají všichni stejné nadání, ani příčinnost, ani zdraví, ani sílu. Přirozeným důsledkem nevyhnutelných rozdílů v těchto věcech je nerovnost majetku. Tento stav je dobrý a výhodný pro potřeby jednotlivců i pro zájmy společnosti. Neboť k tomu, aby se opatřily všechny potřeby, vyžaduje si společný život různé schopnosti a úkoly; a k plnění těchto úkolů pohání lidi právě nerovnost životního postavení.

A podobně nevyumizují ani ostatní strasti na světě, poněvadž zla, jež jsou následkem hříchu, jsou bolestná, tvrdá a obtížná; a není vyhnutí, doprovázejí člověka až do konce života. A tak bolest a utrpení jsou lidským údělem, a kdyby lidé zkoušeli a podnikali všechno, přece se jim žádným uměním nepodaří vymýt z lidské společnosti tyto útrapy úplně. Prohlašují-li někteří, že to dovedou, slibují-li ubohému lidu život bez jakékoli bolesti a strasti, život oplývající pokojem a nepřetržitými rozkošemi, podvádějí jej a klamou. Z toho jednou vypuknou zla ještě větší, než jsou nyní. Nejlépe je dívat se na věci tak, jak jsou, a současně jinde hledat, jak jsme řekli, vhodný lék proti obtížím.

V otázce, o které mluvíme, je však největším zlem předstírání, že obě třídy jsou k sobě navzájem nutně v nepřátelském poměru, jako by příroda rozhodla, aby se zámožní lidé a dělníci v houževnatém souboji vzájemně potírali. To je úplně v rozporu s rozumem i pravdou. Pravda naopak je, že jako v těle tvoří různé údy shodu a ve složení tělesných funkcí vzniká vyrovnanost a harmonie, právě tak ve státech příroda zařídila, aby ty dvě třídy žily spolu ve svornosti a aby mezi nimi panovala vyrovnanost a rovnováha. Rozhodně potřebuje jedna třída druhou; kapitál nemůže být bez práce, ani práce bez kapitálu. Svornost vytváří řád a krásu věcí, naopak ze stálého zápolení nutně povstává surovost a zmatek. Aby tedy byl tento zápas odstraněn a aby byly přeřaty dokonce i jeho kořeny, k tomu má podivuhodnou sílu, a to mnohotvárnou, křesťanství. Kdyby se zachovávaly tyto zákony, nestačilo by to snad už samo k tomu, aby byly odstraněny příčiny boje?

Mgr. Filip Srovnal (34) žije se svou ženou Meluzínou na Žižkově, ačkoliv ani jeden z Prahy nepochází. V moravském Zábřehu vyrostl Filip, jeho žena v Paříži. Na KTF a FF UK studoval dějiny umění, momentálně dokončuje doktorské studium. Má dcerku Myrrhu (1,5 r.). Na rozhovor s hudebnicí Meluzínou se můžete těšit v příštím čísle.

Usadili jste se na Žižkově, čím je vám oběma blízký?

Na Žižkově se mi líbí, že to ještě není úplně vypulirovaná čtvrť. Přiznám se, že nemám moc rád ty nové fasády, ošuntělé domy mi připadají mnohem zajímavější. No ale důležité je taky, že tu bydlí moje sestra s rodinou, které sem tam vybilíme špajz.

Co pro tebe znamená hudba?

Krásná hudba, to je jako když člověk vlezde do vody s horkou vodou. Nejvíc ze všeho mám rád gregoriánský chorál, a to nejen proto, že jsem se díky němu potkal s Meluzínou. Na chorálu je vzácné, že se v něm propojuje úžasná hudební vyříbenost s modlitbou. Často si říkám, že ty posvátné texty snad ani nelze vyjádřit krásnější melodií.

Kde v Praze gregoriánský chorál zpíváš?

S pár přáteli jsme založili Conventus choralis, takovou neformální pospolitost lidí různého věku, povolání, stavu a nátury, kteří mají vztah ke gregoriánskému chorálu. V Praze zpíváme nejčastěji u Sv. Ignáce, Sv. Štěpána, Nejsv. Salvátora a v katedrále (v rámci Pražské katedrální scholy). Na velké liturgické svátky jako Svatý týden, první adventní neděle, Epifanie, Letnice jezdíme do Roudnice nad Labem, kde máme spřáteleného kněze a skvělé zázemí. Zvláštní „slabost“ přitom máme pro chorální hodinky, takže kromě těchto svátků zpíváme v Praze každou neděli nešpory a středu ranní chvály...

V těchto dnech bys měl odevzdat svoji dizertační práci, jakému tématu ses v ní věnoval?

Dizertace se točí kolem mariánského kostela v Norimberku, tzv. Frauenkirche, jehož východní část byla sice za války komplet vybombardovaná,

západní průčelí s velkým souborem sochařských děl ale zůstalo. Karel IV. zde roku 1355 založil filiálku kolegia mansionářů pražské katedrály, takových malých kanovníků, kteří měli povinnost denně se modlit mariánské hodinky. Mimo jiné jsem zkoumal, jestli se tahle skutečnost nějak odrazilila na ikonografii soch hlavního portálu.

Pracuješ v Národním památkovém ústavu, co ti na této práci přijde nejzajímavější?

Mám na starosti dokumentaci a evidenci movitých památek v Praze, takže většinu času se zabývám obrazy, sochami a uměleckým řemeslem. Vždycky se zamiluju do toho, co zrovna dělám – jednou je to pražská barokní malba, jindy liturgický textil, rudolfinské portréty, biedermeierovský porcelán nebo orientální koberce atd.

Našla jsem si, že ses podílel na vzniku dokumentu s názvem Dopisy od Karla Čapka. Co se v něm můžeme dozvědět?

Ano, v tom filmu Ondřej Kepka odjede do Spojeného království a putuje tam po stopách Anglických listů Karla Čapka. Natáčelo se někdy v roce 2015, tehdy Praha 10 koupila Karlovu polovinu vily bratří Čapků a já tam coby památkář sepi-soval mobiliář. Fotky z Čapkovy cesty se však nenašly, Anglické listy vyšly roku 1924 a Karel Čapek začal fotit až na konci dvacátých let.

Jakou knihu sis připravil k doporučení?

Právě končím ohromně čtivou „bichli“ Magor a jeho doba od Marka Švehly. Jirousovy básně mám moc rád, taky jeho dopisy z vězení, ale prostředí undergroundu, ve kterém tahle literatura vznikala, mi dosud bylo cizí. Na Magorově příběhu Švehla krásně vykreslil silné pozitivní momenty, i hořkost a tragiku této generace. **-im-**

Marek Švehla: Magor a jeho doba. Obsažný a čtivě napsaný životopis jedné z nejvýznamnějších osobností českého kulturního a společenského života 2. pol. 20. století. Přibližuje detailně Jirousův život od dětství, přes studia a jeho vztahy s českými výtvarníky v šedesátých letech a soužití s rockovou skupinou The Plastic People of the Universe.

„V lásce k Bohu a k vlasti“

Sv. Uršula Ledochowska

- Narodila se v Rakousku, kde prožila dětství, poté se vrátila do Polska. Byla dcerou polského šlechtice a rakouského důstojníka Antonína a Josefiny, dcery švýcarského šlechtice.
- Měla ještě několik sourozenců – sestra bl. Maria Theresa Ledochowska („Matka Afriky“) a bratr Wladimir Ledochowski (generál jezuitů).
- V 31 letech vstoupila do kláštera Voršilek v Krakově.
- Celý život se věnovala výchově mládeže, vzdělávání a osvětě.
- Vedla internát pro polské dívky v Petrohradě, který založila roku 1907. Ve škole tam učily i další její spolusestry a ačkoliv car kláštery zakázal, vedly společně komunitní život ilegálně a vychovávaly si i novicky.
- Po odchodu z Ruska (jako rakouská občanka musela Rusko opustit se zahájením 1. světové války) se věnovala ještě polské mládeži ve Finsku, založila tam gymnázium pro dívky, jehož polský charakter tajila, jelikož se nacházel na území ruského záboru.
- Odcestovala do Švédska, kde spolupracovala s Generálním komitétem pomoci obětem války. V rámci této spolupráce velmi prosazovala polské zájmy, přednášela o polské historii, o situaci v Polsku, starala se o polské obyvatele na územích, kde byla.
- Svou péči tak vychovávala budoucí polské obyvatele, kteří mohli obnovit Polsko zničené válkou. Pořádala setkání polských emigrantů, starala se o chudé a potřebné. Přednášela v mnoha jazycích, které ovládala, a tím získávala prostředky na stavby a zakládání dalších polských domů, útočišť pro polské emigranty a potřebné.
- Roku 1920 založila Kongregaci Umírajícího srdce Ježíšova, která pokračovala v duchu povolání sv. Uršuly – zakládala domy, vydávala literaturu, starala se o chudé a potřebné, o vzdělávání a výchovu.
- Sv. Uršula vnímala práci pro svoji vlast jako své povolání a práci pro Krista, kterého viděla v polském národě. Nikdy se nezajímala mnoho o politiku a sama řekla: „Naší politikou je láska k Bohu a k vlasti. A této politice lásky jsme připraveny zasvětit všechny své síly.“
- Kromě aktivní činnosti navenek se věnovala vnitřní formaci sester i svému duchovnímu životu, také si dopisovala s mnoha lidmi.
- Za blahoslavenou byla prohlášena Janem Pavlem II. v roce 1983, svatořečena byla pak v roce 2005 v Římě.
- „Láska k vlasti a láska k Církvi se navzájem podírají, jedna je silou té druhé.“
- Sv. Uršula kladla velký důraz na ochotné přijímání každodenních křížů, které všední život přinášel, a dávání sebe sama v obět.
- „Nejlepším důkazem lásky, jakou můžeme Bohu dát, je ochotné přijímání kříže. Lepší úkon lásky vůči Bohu nad ochotné přijímání kříže neexistuje.“
- Aby mohlo pod jejím rukama vzniknout tak velké a požehnané dílo, musela mít sv. Uršula velmi intenzivní a intimní vztah s Bohem, vést velmi aktivní duchovní život a vnímat Boží hlas pro svou každodenní cestu životem. Jak jsem na tom já? Ptám se Boha, kde mě chce mít a ke komu mě posílá? Hledám u něj posilu v plnění svých každodenních povinností v životní roli, ke které mě povolal?
- Ačkoli se sv. Uršula o politiku mnoho nezajímala, věnovala se politické otázce na lidské úrovni, tak nějak zespoda. A co já? Zajímám se nějakou formou o politiku ve své vlasti, ve své obci? Hledám možnosti, jak třeba jen maličko přispět k dobrému soužití v nejbližším okolí?

Sv. Uršula Ledochowska
(1865–1939)

Připomínka 29. května

Zdroj: *catholica.cz*, *wikipedia.cz*

Humanitární sbírka

Chci Vám všem poděkovat za jarní humanitární sbírku, která se uskutečnila ve dvou dubnových dnech. Třebaže to zpočátku vypadalo, že se nesejde téměř žádné množství darovaných věcí – v pátek odpoledne vydatně přišlo – sobotní sbírka byla milým překvapením pro nás vybírající. Nakonec přece jen se sešlo větší množství, takže jsme mohly být s výsledkem docela spokojeny, takže jsme mohly říci: „nebyly jsme tu nadarmo“.

Všem proto díky, a věříme, že naše úsilí podpořily i Vaše modlitby.

Sejdeme se proto znovu na podzim a to v termínu 9. a 10. listopadu 2018, v prostorách bývalého skladu Diakonie, Prokopova ulice 216/4, Praha 3 Žižkov.

Těší se na Vás **Libuše Janovská** a **Marta Pešková**.

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY

Výlet s vozičkáři – 17. 6. 2018, od 13.00 hod

V neděli 17. 6. 2018 se uskuteční již tradiční výlet s vozičkáři. Sraz bude ve 12.45 hod. na adrese: Ošetřovatelský Domov Praha 3, Habrová 2654/2, Praha 3 - Žižkov. Tentokrát bude naším cílem Zámecký park Průhonice. Srdečně zveme všechny – děti, mládež i dospělé, aby si rezervovali červnové nedělní odpoledne a prožili společně s našimi farníky a s klienty domova v Habrové jedno odpoledne v příjemném prostředí zámeckého parku.

Z ošetřovatelského domu budeme odjíždět autobusem ve 13.00 hod. S dětmi a s kočárky se lze dostavit přímo do zámeckého parku. Vycházka začne přibližně ve 13.30 hod. Prosíme všechny, kteří jsou ochotni pomoci výlet zorganizovat (fyzicky doprovodit babičku/dědečka s vozičkem nebo připravit malé občerstvení), aby se přihlásili na níže uvedených kontaktech.

Dobrovolnická činnost

Ve spolupráci s Ošetřovatelským domovem Praha 3 v Habrové ulici by Farní charita Žižkov ráda vytvořila skupinu dobrovolníků, kteří budou ochotni věnovat svůj volný čas zde ubytovaným seniorům – babičkám a dědečkům, kterým často chybí rodinné vazby a nemají nikoho, kdo by je navštívil. Nejedná se tedy o péči o dotyčnou osobu (tu zajišťuje místní personál), ale o prostou návštěvu na 30 – 60 minut. Nejlépe v pravidelných časech, které jsou velmi individuální (vhodné je vzít dotyčnou/dotyčného ven na čerstvý vzduch, zahrát si karty nebo šachy nebo si jednoduše popovídat). Prosíme všechny, kteří o této službě uvažují, aby se přihlásili na níže uvedených kontaktech.

Za Farní charitu Žižkov a také za všechny, jejichž fyzické možnosti jsou většinou kvůli věku velmi omezeny a svůj čas nemohou prožívat plně podle svých představ předem **SRDEČNÝ DÍK!!!**

Anna Velková – mobil: 604 552 239,
e-mail: anna.velkova@volny.cz

Jitka Vančurová – mobil: 605 516 542,
e-mail: vancurovi@centrum.cz

Starostka městské části Praha 3
Vladislava Hujová si vás dovoluje pozvat

NA KONCERT POŘÁDANÝ
U PŘÍLEŽITOSTI 137. VÝROČÍ
POVÝŠENÍ ŽIŽKOVA NA MĚSTO

Pražákovo kvarteto

ÚTERÝ
15/5 2018

OD 20.00
HODIN

**KOSTEL
SV. PROKOPA**

SLADKOVSKÉHO NÁM.,
PRAHA 3

PROGRAM:

Ludwig van Beethoven:
Smyčcový kvartet G dur op. 18/2

Bedřich Smetana:
Smyčcový kvartet č. 1 „Z mého života“

Antonín Dvořák:
Smyčcový kvintet s kontrabasem G dur op. 77

Prosíme návštěvníky, aby zaujali svá místa
včas, vstup do kostela bude umožněn pouze
do 19.50 hod. Děkujeme za pochopení.

VSTUP ZDARMA

www.praha3.cz [/praha3.cz](https://www.facebook.com/praha3.cz)

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování 4. díl)

V minulém čísle jsme byli svědky neočekávaného setkání Melánie Calvatové, která sama putovala lesem potom, co jí matka vyhnala z domu. Dočítáme se stále více o jejich duchovních prožitcích a o tom, co předcházelo okamžiku, kdy byla svědkyní zjevení Panny Marie Lasalettské ve Francii v roce 1846. I v tomto čísle budeme naslouchat samotné Melánii:

Nedovedu říci, zda to bylo nazítří, nebo až za několik dní. Slunce se sklánělo k západu, postupovala jsem hlouběji do lesa, pak jsem se posadila na kmen skáceného stromu. Ptáci už nezpívali, všude bylo hluboké ticho. Opět jsem pomyslela na svoje drahé rodiče, o kterých jsem si myslela, že je už neuvídím, pak mi napadla utěšující myšlenka na kříž mého otce a zejména na Krista tam ukřížovaného, řekla jsem si: Milovaný Kristus neplakal, zavřel oči a mlčel, a já ho miluji takového, jaký je, a chci to činit po něm. Osušila jsem si tedy slzy, zavřela oči a usnula a probudila se až po východu slunce.

Byla jsem pak v lese už více dní a na návrat ke svým rodičům jsem vůbec nepomyslela, protože mi byl zakázán a protože jsem chtěla bezvýhradně poslouchat toho, kdo pro mne byl autoritou. Po celou dobu jsem se živila drobnými plody, které v tom lese rostou. Nicméně musím říci, že můj milý Bratr mi vícekrát přinesl lahodný pokrm, který na několik dní úplně obnovil mé síly. Poprvé to byla velice krásná fialka, jedla jsem ji – nebyl to ani chléb ani med, nevím, co to mohlo být, ne-li nějaký likér, látka velmi chutná a plná vůně. Vzápětí jsem chtěla svého obdivuhodného Bratra políbit, a tak mu vyjádřit svou vděčnost, pozvedl svou levou ruku až do výše své andělské tváře a řekl mi: „Ještě ne, sestro mého Srdce, snězte svou květinu a pak v souladu s božskou milostí v sobě otiskněte znak fialky.“

Zatím jsem pocítila, jak ve mně vzrůstá vášnivá touha po utrpení, neboť to bylo vše, co jsem mohla učinit, abych projevila svou lásku k Věčnému Milosrdenství.

Jednoho dne jsem přemýšlela nad laskavostí svého svrchovaného Dobra a nad tolika dobrodiními, které jsem od něho obdržela bez nejmenší zásluhy z mé strany, a zabývala jsem

se zvažováním různých možností, jak konat pokání, abych svého Božského Mistra uspokojila, ale všechno, na co jsem přišla, mi připadalo jako pouhé nic, a tak, jakoby bez duše, jsem se vrátila k svým starým modlitbám, chvíli s rukama zkříženými, chvíli celá natažena s tváří přitisknutou k zemi, chvíli stojíc s rukama bezvládnými jako odsouzená.

Při všech těchto nepatrnostech jsem slyšela modlitbu za kněžstvo, za osoby, které jsou uspány do lhostejnosti, za ty, kdo jsou ve stavu smrtelného hříchu, za všechny osoby zasvěcené Bohu. To mě naučil můj drahý Bratr, já sama od sebe (není třeba ani říkat) jsem docela nevědomá. Učinila jsem 33 obvyklých pokleknutí, a tu jsem náhle před sebou spatřila svého sladkého Bratra, který mi řekl: „Sestro mého srdce, pokoj buď s vámi, přišla hodina vašeho návratu k rodičům, ne timeas filia mea“ („Neobávej se ničeho má dcero“).

Odpověděla jsem: „Nechť můj Bůh, můj tvůrce, můj Spasitel vládne podle svých věčných záměrů milosrdenství! Jsem připravena.“ Poklekla jsem, abych obnovila svou naprostou odevzdanost svých smyslů a mocností své duše. Můj milovaný Ježíši, ty jsi mým životem i smrtí, má touha tebe milovat a trpět mě umrtvuje, aniž přestávám žít, tvoje láska je jako mučící meč, ó můj miláčku Ježíši, nechť už mi ze mne nic nepatří, buď naprostým pánem nade mnou a nad všemi mými dřívějšími náklonostmi, jen ty buď středem všeho. Nyní tě prosím, abys mi neodmítal drahocennou milost pro tebe trpět, tentokrát už to rozhodni a nasyť mě, vždyť už nemohu snést strast, kterou pocítuji, když na kříži vidím tebe, slávu svatých, ale sebe ne, uspokoj trochu moje srdce, které tě chce milovat činnou láskou.“

Pak jsem povstala a můj Bratr mi řekl: „Sestro mého Srdce, milost prožívat celé utrpení Ježíše Krista a jako Ježíš Kristus, o kterého žádáte, je milostí obzvláštní a nad vaše síly, a kdyby vás Bůh vyslyšel, zemřela byste pod tíhou tolika křečů.“

Zatímco ke mně mluvil, cítila jsem, jak ve mně vzrůstá touha milovat mé Vše a trpět, chtěla jsem být okamžitě přibita na kříž (tak jsem to

aspoň chápala), abych svému Bohu dosvědčila svou lásku a vděčnost. „Nuže,“ řekla jsem svému Bratru, „pospěšme si! Můj nejdražší Bratře, ty jistě u nestvořeného Bytí zmůžeš všechno, vyžádej pro mne tu laskavost, abych byla ukřižována s Ježíšem Kristem, svým laskavým a božským Pánem, kterého miluji vši silou své duše.“

Můj dobrý bratr mi s něhou řekl: „Má sestro, jsi hodna toho, abys měla tolik utrpení?“ Živě jsem mu odpovíděla: Jsem hodna jen trestů, ale můj miláček Ježíš je hoden všech milostí, neboť mi dal své nekonečné zásluhy atd. Tak tedy, drahý Bratře, nepřihlížejte k mým nedostatečným zásluhám, ale vyslyšte mě skrze zásluhy Ježíše Krista.“ Vzápětí můj Bratr pozvedl svou něžnou pravou ruku na prsa, vyňal odtud fialovou a zelenou květinu a dal mi ji do úst se slovy:

„Zde je utrpení, které odpovídá vašemu věku, to vám dává božské milosrdenství.“ V té chvíli jsem byla unesena svým smyslem a rozumově jsem zcela chápala utrpení Ježíše Krista za spásu lidského rodu minulého, přítomného a budoucího, jakož i jeho božské vztahy k věčnému Otci, ve všech věcech mu naprosto rovnému.

O všem, co je v Bohu nevýslovného a nepředstavitelného a o účincích, které Bůh tvoří a vtěluje, jak by se dalo říci, do naší inteligence, je nejlépe pomlčet. Ráda bych však umožnila všem lidem spoluúčast na tomto věčném Světle přítomnosti Nejvyššího, které proniká vším, které vidí vše a vše do sebe uzavírá, na světle stálém a tvořivém, na světle činném a nehybném, na světle

blahodárném a milostném věčnou láskou, na světle nestvořené vědy, jež proniká srdcem, obímá ho, osvětluje a zakotvuje v božské lásce, na světle ve svém zevním mlčení velmi výmluvném, zatímco umrtvuje duši poznáním její hluboké bídy, současně ji pozvedá a dává jí podílet se na moudrosti Svatého Ducha, skrze něhož duše, jakoby vyhladovělá po pravdě, si vyvoluje nahý kříž jako jedinou a opravdovou potravu, která oživuje a proměňuje lidskou bytost.

Když jsem přišla k sobě, přestože jsem byla citelně zbavena sebe samotné, byla jsem šťastna, protože jsem byla naprosto přesvědčena, že kamkoli půjdu, vždycky se naleznu v Bohu, v jeho přítomnosti, před očima jeho nesmírnosti, neboť mimo ono Vše, jímž je Bůh, není nic. Objevil se můj Bratříček, přistoupil ke mně, pozvedl oči k nebi a řekl: „Po jaké přízni touží toto ubohé stvoření?“ Mentálně jsem odpovíděla: „Společně s vůlí věčného Světla žádám o jeho největší slávu skrze ukřižování se svým Bohem.“ V té chvíli můj nejmilovanější Bratříček dýchl na mé rty, pak položil na mou hlavu své ručičky, vzápětí jsem pocítila silné bolesti, pak položil svou pravou ruku na mou pravou ruku a stiskl ji, pak na mou levou ruku, na moje nohy a na mou hrud'. To stačí, více říci nemohu.

(pokračování v příštím čísle)

Zdroje

Press, F. (1992). Děvečky boží. Brno: Mariánské nakladatelství

Pěší pouť na Tetín

Milí farníci a přátelé.

V sobotu 26. 5. 2018 bychom rádi vykonali pěší pouť na Tetín. Toto místo je spojeno s babičkou sv. Václava, sv. Ludmilou, která zde byla v r. 921 zavražděna. Je to velice zajímavé místo, které zcela jistě stojí za to ho navštívit a zároveň si připomenout počátky křesťanské víry v naší vlasti. Pěší trasa povede velice pěknou přírodou a bude dlouhá cca 8 km. Všechny další podrobnější informace budou ještě na web. stránkách farnosti a na plakátku na nástěnkách v kostelích naší farnosti. Všechny srdečně zvu na tuto pouť, která je vždy též i příležitostí k vyprošení potřebných milostí pro naši farnost.

P. Vít Uher, farář

184. bl. ŘEHOŘ X.

(1271 – † 1276)

Na papežském stolci následoval Klementa IV. poté, co byl stolec po tři roky uvolněn kvůli sporům mezi kardinály. Stejnou měrou zastoupení francouzští a italsí kardinálové chtěli papeže ze své země a nebyli schopni dojít shody. Patová situace byla nakonec ukončena obyvateli Viterba, kde byli kardinálové shromážděni: odstranili střechu z budovy papežského paláce, kde byli kardinálové shromážděni, zazdili je uvnitř a k jídlu jim dovolili pouze chléb a vodu. O tři dny později byl zvolen Řehoř X. Jednalo se o nejdelší konkláve v historii římskokatolické církve. Volba Řehoře X. byla považována za rozhodnou, neboť ač byl Ital, většinu času strávil na sever od Alp a díky tomu nebyl zapleten do nedávných italských politických sporů. Řehoř X. je taktéž jedním z mála papežů, kteří při svém zvolení nebyli kardinály. Nebyl dokonce ani knězem, ale arcijáhmem v Lutychu.

Že ho kardinálové vybrali, bylo pro něj velmi překvapivé. Volba ho zastihla v Palestině, kde se účastnil deváté křížové výpravy. Nechtěl opustit svoji misi a jeho první akcí jako papeže bylo rozeslání výzev o pomoc výpravě.

Vlastní jméno nebo rod:	Theobald Visconti
Původ:	Itálie
Datum narození:	1210
Místo narození:	Piacenze, Itálie
Datum zvolení:	1. září 1271
Datum úmrtí:	10. leden 1276
Místo úmrtí:	Arezzo, Itálie
Místo pohřbu:	katedrála Arezzo
Pontifikát:	4 roky, 4 měsíce, 10 dní

Poté se vypravil na cestu lodí do Itálie. Na papežský stolec byl uveden až 27. března 1272 kvůli prodlevě způsobené dlouhou zpáteční cestou a nutností být nejprve vysvěcen na kněze a biskupa.

Řehoř také napsal dopis proti obviňování židů a persekucím proti nim.

Jeho prvním počinem po příjezdu do Říma bylo svolání koncilu, který se uskutečnil jako 2. lyonský koncil v roce 1274. Jeho účelem bylo projednávání velkého schismatu, podmínek ve Svaté zemi a zneužívání římskokatolické církve. Řehoř X. zemřel 10. ledna 1276 během návratu z tohoto koncilu v Arezzu, kde je dodnes pohřben v tamější katedrále. Díky němu vznikl na 2. lyonském koncilu dekret *Ubi periculum*, následně začleněný do kanonického práva, který řídil všechna konkláve až do reformy papeže Pavla VI.

Roku 1625 byl Řehoř X. beatifikován. Jeho památka se v římskokatolické církvi připomíná 10. ledna.

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet Wikipedie

V průběhu stavebních prací v bývalém jezuitském profesním domě na Malostranském náměstí, využívaném dnes matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy, došlo v roce 2004 k objevu kostela, považovaného do té doby za dávno zcela zaniklý.

Rotunda svatého Václava

byla do té doby známa pouze z legend, několika historických zpráv a nemnoha vyobrazení (vedut) z doby kolem roku 1600. Podle svatováclavské legendy ze 13. století, známé jako Ut annuncietur I, došlo na tomto místě k zázraku při převozu těla svatého Václava ze Staré Boleslavi do Prahy, do rotundy svatovítské. V podhradí se najednou zvířata, táhnoucí vůz s ostatky světce, odmítala pohnout dále, a to až do té doby, než byli z blízkého vězení propuštěni vězni, nespravedlivě zde zavřeni. Podle jiné verze tohoto zázraku vězňům spadly okovy. Z úcty ke sv. Václavu a na paměť tohoto zázraku byla na tomto místě postavena drobná svatyně. Nedávno nalezená rotunda sice pochází nejspíše až ze závěru 11. století, avšak uvnitř jejího půdorysu byl v úrovni asi 1 m pod podlahou nalezen částečně dochovaný, poněkud menší kruh z kamenů, snad základ nejstarší sakrální stavby na tomto místě a možná i v celém pražském podhradí. Tento nález by tedy mohl potvrdit pravdivost legend, archeologové totiž tuto vrstvu datují do 10. století. Spojení kostela se zázrakem

při translaci těla národního patrona zůstalo v dějinné paměti, takže když byla rotunda v 80. letech 17. století zbořena při stavbě jezuitského profesního domu a nahrazena větším barokním kostelem v tomto místě, byl nový kostel zasvěcen přenesení sv. Václava. Ve středověku byl fámím kostelem Malé Strany blízký kostel sv. Mikuláše, a když byl tento ve 20. letech 17. století darován jezuitům, fámím kostelem se stala předtím již zpustlá a nyní rozšířená rotunda. Takto rozšířená stavba musela o šedesát let později ustoupit větší a honosnější barokní budově výše uvedeného zasvěcení, tvořící součást profesního domu. Po zrušení jezuitského řádu byl blízký, jezuiti nádherně barokně vystavěný kostel sv. Mikuláše navrácen pro užívání farností a přilehlý areál včetně kostela sv. Václava pak sloužil zemskému guberniu. Málokdo si vůbec uvědomuje, že v tak bezprostřední blízkosti snad nejznámějšího malostranského kostela se v tomtéž bloku na Malostranském náměstí nachází další kostel, ovšem dávno zrušený.

Nejcennějším nálezem v rotundě byla dochovaná část původní románské dlažby vyšehradského typu (s tímto typem dlažby jsme se seznámili v PL v září 2017 v textu věnovaném vyšehradskému kostelu sv. Vavřince). Na šestibokých dlaždicích s reliéfní výzdobou se v malostranské rotundě střídají motivy lva a gryfa. Nález rotundy i částí předchozích a následujících staveb v tomto místě je možné si na místě příležitostně prohlédnout s průvodcem, rotunda byla totiž restaurátorsky konzervována a upravena pro možnost prohlídek a slavnostně znovuotevřena na svátek sv. Václava v roce 2016.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2017–2018 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15.30 (P. Vít Uher), místnost A
- 5.–7. ročník ZŠ – středa 16.30 (Jakub Kroneisl), místnost B
- 8.–9. ročník ZŠ + středoškoláci – středa 16.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz;

barbara.katerina@gamil.com

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající každé pondělí 19.00–20.15

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

každý první čtvrtek v měsíci u Sv. Prokopa po mši sv. do 20.00 a poslední úterý v měsíci u sv. Anny od 17:30 do 18:00

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových eviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava každou středu od 19.00, která může vyústit v přijetí svátosti křtu o Velikonocích 2018.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby Vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale mnohem víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě potřeby se obraťte kdykoliv na P. Víta Uhra (731 625 910), který vám udělí pomazání nemocných ať již při návštěvě doma nebo v nemocnici..

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nevhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Zájemci ať se přihlásí u P. Víta Uhra, tel. 731 625 910.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně v tridentském ritu v kostele sv. Rocha

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mši eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme roráty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	farář Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	farář Vít Uher

Kontakty:

farář: P.ThLic.Vít Uher ThD.

mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 4. 2018	
výše dluhu (úvěr)	3 561 797,72 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (duben 2018):	14 296 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat